ARREST VAN HET HOF (Vierde kamer)
25 september 1985 *

In zaak 149/84,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de cour d'appel te Rennes, in de aldaar diendende strafzaak tussen

Procureur van de Republiek te Saint-Nazaire, en

Interdepartementale directie Mededinging en Verbruik,

tegen

J. Binet, R. Rigault en **Y. Jan, echtgenote Joly,**

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, sub f, 5, 30 en 36 EEG-Verdrag,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann en T. F. O'Higgins, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: D. Louterman, administrateur

gelet op de opmerkingen ingediend door:

— J. Binet, verdachte in de hoofdzaak, vertegenwoordigd door R. Brunois, advocaat te Parijs;

— de Franse regering, vertegenwoordigd door S. C. de Margerie als gemachtigde, bijgestaan door I. Knock, administrateur;

— Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur R.-C. Béraud als gemachtigde, bijgestaan door N. Coutrelis, lid van haar juridische dienst;

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 14 mei 1985,

het navolgende

* Procestaal: Frans.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij arrest van 13 juni 1984, ingekomen ten Hove op 18 juni daaraanvolgend, heeft de cour d'appel te Rennes krachtens artikel 177 EEG-Verdrag twee prejudiciële vragen gesteld over de uitlegging van de artikelen 3, 5, 30 en 36 EEG-Verdrag, teneinde te kunnen beoordelen of een nationale wettelijke regeling die voor motorbrandstoffen een minimumdetailhandelsprijs verplicht stelt, verenigbaar is met het gemeenschapsrecht.

2 Deze vragen zijn gerezen in strafzaken tegen drie personen, aan wie onder meer wordt telastgelegd dat zij onwettige prijzen hebben toegepast door benzine en superbenzine ten verkoop aan te bieden beneden de krachtens de ministeriële besluiten nrs. 82-10/A, 82-11/A, 82-12/A en 82-13/A van 29 april 1982 maandelijks vastgestelde minimumprijzen. Het tribunal correctionnel te Saint-Nazaire had de drie verdachten ontslagen van rechtsvervolging, doch het openbaar ministerie heeft tegen deze vonnissen hoger beroep ingesteld.

3 Op grond van een analyse van de bij voornoemde ministeriële besluiten ingevoerde minimumprijsregeling voor motorbrandstoffen was de cour d'appel van oordeel, dat een daling van de inkoopprijzen op de markten van de overige Lid-Staten van de Gemeenschap slechts in de detailverkoopprijzen kon worden doorberekend binnen de door de regering toegestane grenzen. Dit deed bij de nationale rechter de vraag rijzen, of een dergelijke regeling verenigbaar is met het gemeenschapsrecht.

4 Ten einde hieromtrent uitspraak te kunnen doen, heeft de cour d'appel het Hof de navolgende twee prejudiciële vragen voorgelegd:

„1) Is de invoering door een van de Lid-Staten van een regeling die voorziet in maximumkortingen voor de verkoop van motorbrandstoffen aan de verbruikers, verenigbaar met de artikelen 3, 5 en 30 EEG-Verdrag?

2) Laat artikel 36 EEG-Verdrag toe dat een Lid-Staat om dwingende redenen van openbare orde een dergelijke regeling betreffende de produktie, de distributie en het verbruik van motorbrandstoffen invoert?"

5 Dezelfde vragen zijn door het Hof reeds onderzocht in het arrest van 29 januari 1985 (zaak 231/83, Cullet, Jurispr. 1985, blz. 315), naar aanleiding van een geschil over de toepassing van dezelfde nationale regeling. Bij die gelegenheid is deze regeling uiteengezet aan het Hof, dat vervolgens is overgegaan tot de uitlegging van de toepasselijke bepalingen van gemeenschapsrecht.

6 Daarbij kwam het Hof tot de slotsom:

— dat de artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag zich niet verzetten tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke de nationale autoriteiten een minimumdetailhandelsprijs voor motorbrandstoffen vaststellen;

— dat artikel 30 EEG-Verdrag zich tegen een dergelijke wettelijke regeling verzet, wanneer bij de vaststelling van de minimumprijs uitsluitend wordt uitgegaan van de overnameprijzen van de binnenlandse raffinaderijen en deze overnameprijzen gekoppeld zijn aan een plafondprijs die uitsluitend op de kostprijzen van de binnenlandse raffinaderijen is gebaseerd ingeval de Europese motorbrandstoffennoteringen meer dan 8% van die kostprijzen afwijken.

7 Met betrekking tot de uitlegging van artikel 36 EEG-Verdrag werd in hetzelfde arrest overwogen, dat een wettelijke minimumprijsregeling voor motorbrandstoffen niet kan worden geacht te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van dit artikel.

8 Aangezien in deze zaak niet van nieuwe elementen is gebleken, kan voor de beantwoording van de door de cour d'appel te Rennes gestelde vragen en de aan die beantwoording ten grondslag liggende overwegingen worden verwezen naar bovengenoemd arrest van 29 januari 1985, waarvan een afschrift aan dit arrest is gehecht.

Kosten

9 De kosten door de Franse regering en de Commissie wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking worden genomen. Ten aanzien van de partijen in de hoofdzaak is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

uitspraak doende op de door de cour d'appel te Rennes bij arrest van 13 juni 1984 gestelde vragen, verklaart voor recht:

1) De artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag verzetten zich niet tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke de nationale autoriteiten een minimumdetailhandelsprijs voor motorbrandstoffen vaststellen.

2) Artikel 30 EEG-Verdrag verzet zich tegen een dergelijke wettelijke regeling, wanneer bij de vaststelling van de minimumprijs uitsluitend wordt uitgegaan van de overnameprijzen van de binnenlandse raffinaderijen en deze overnameprijzen gekoppeld zijn aan een plafondprijs die uitsluitend op de kostprijzen van de binnenlandse raffinaderijen is gebaseerd ingeval de Europese motorbrandstoffennoteringen meer dan 8% van die kostprijzen afwijken.

3) Een wettelijke minimumprijsregeling voor motorbrandstoffen kan niet worden geacht te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van artikel 36 EEG-Verdrag.

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Uitgesproken ter openbare terechtzetting te Luxemburg op 25 september 1985.

De griffier

P. Heim

De president van de Vierde kamer

G. Bosco